

фабрики преди войнитѣ днесъ работятъ само седемъ. Извършва се индустрено съсредоточаване. Увеличава се производството, намаляватъ предприятията, като ставатъ по-малобройни.

Изработката на по-нѣжни платове изисква все по-увеличена употреба на чуждестранна вълна и прежда, което е, разбира се, въ ущърбъ на мѣстното производство на вълна.

Презъ последнитѣ 2—3 години вълнената индустрия търпи сжщо известенъ застои и криза въ свързка съ общото положение на страната.

Ето поименно и по мѣстонахождение сжществувашитѣ днесъ *тъкачни фабрики*:

Въ Асеновския долъ: 1) *Г. Стефановъ & Синове*; 2) *Илия Калвъ & Сие*; 3) *Андоновъ, Михайловъ & С-ие*

Старата фабрика на Гиговъ & Бояджиевъ изгорѣ; фабриката на Чаръкчиевъ, отпосле станала притежание на М. Матеевъ, ликвидира; фабриката на В. Милковъ не работи редовно; фабриката на К. Катарджиевъ ликвидира и мина въ притежание на Андоновъ, Михайловъ & С-ие.

Въ Новоселския долъ: работи само фабриката на *Братя Маринковъ*, по-рано притежание на Атанасъ & Илиевъ. Старата фабрика на Саръивановъ, Поповичъ & Кювлиевъ мина въ притежание на Андоновъ, Михайловъ & С-ие, които пренесоха машинитѣ въ Асеновския долъ, а препродадоха цолното фабрично здание на Теню Перновъ. Днесъ то е обърнато на фабрика за изработка на чували.

Фабриката на Бѣлчевъ & Роховъ въ Ново село не работи отъ две години.

Въ с. Сотиря сж затворени или ликвидирали всички 4 фабрики.

Въ индустрениа кварталъ при Сливенската гара работятъ следнитѣ фабрики: 1) *Недевъ & Саръивановъ*; 2) *Стефанъ Кювлиевъ*; 3) *Ной Марковъ*, взето подъ наемъ отъ Марко Аврамовъ.

Лозарството. — Другиятъ главенъ поминѣкъ на града ни — сжщо отбеляза голѣмъ подемъ презъ време на войнитѣ. Тоя подемъ поощри да се подновятъ съ облагородени американски лози голѣма частъ отъ опустошенитѣ отъ филуксера лозя. Преди филуксера Сливенскитѣ лозя сж възлизали на около 20,000 декара. Презъ 1927 г. американскитѣ видъ лозя достигатъ до 12,700 декара кржгло.

Безразборното разсаждане на нови лозя следъ войнитѣ навредъ по страната, и то не само по склоноветѣ, а и по равнитѣ мѣста, годни за друга култура, докара криза и въ лозарството. При добра рожба производството на вината надминаваше значително потрѣбителната способностъ на населението. Тържището се наводни съ слаби и нетипувани вина, които трѣбваше да се преваряватъ на ракия, но и тя не намираще тържище, макаръ и на ниска цена.